

یادداشت

هنر ایستادن در میانه

«ناصر آملی|سر دبیر پیشین روزنامه خراسان

سال ۶۴ به طور کامل اتفاقی مطلبی را به خراسان دادم که چاپ شد و همین مقدمه ای شد برای ادامه همکاری با این موطن خراسانی اهل قلم؛ تا دبیری یا به تعبیری، سردبیری؛ به گمانم از ۶۵ تا ۶۹. دوران تحصیل نسل من با انقلاب و انقلاب فرهنگی و جنگ در هم پیچیده شده بود و به درازا رفت؛ طوری که هنگام بازگشایی دانشگاه هامن دوفروزنداشتم و در سال ۶۵،

چهار فرزند؛ لذا باید کار می کردم و درس می خواندم و حق التدریسی درس می دادم و طرفه این که در یاد دارم سوژه همان اولین مقاله که در خراسان زیر چاپ رفت، در حال تفسیرانی بر من ریخت؛ پیکان زردمُدل ۵۷ را کناری کشیدم و نوشتم و فرستادم!

باری؛ کار مطبوعاتی من در خراسان آغاز شد و استمرار یافت و قوام گرفت؛ و چه خاطرات و خطرات شیرین و تلخ که از آن ایام همچنان در سینه دارم؛ لذا به نحوی خود را مدیون این مؤسسه می دانم؛ و با این وجود که امروز او در سویی است و من در سویی، همچنان حسی ملس، مرا به سوی آن می برد و جلو کیوسک های مطبوعاتی می ایستاند؛ و لچ کرده ام که مشترک نشوم؛ تا سرانجام کسی از راه برسد و بپرسد چرا؟ و من حتی اگر کسی نرسد و نپرسد، نجوا کنم و نوق بزنم که آیا چهار-پنج سال مدیریت تحریریه سومین نشریه کشور در آن زمان، به قدر هزینه یک اشتراک نمی ارزد؟! و گر نه مطبوعات ارزانترین محصولات فرهنگی کشورند؛ آن هم نشریات حکومتی.

نه؛ اشتباه نکنید؛ نمی خواهم با این تعبیر، رنگ تخفیف بر چهره خراسان بپاشم. مگر وقتی من در خراسان قلم و امضا می زدم، خراسان حکومتی نبود؟ و مگر حکومت، صدا و تریبون مطبوعاتی نمی خواهد؟

می خواهد؛ اما همین «یک نکته از این معنا»، هزار اما و اگر دارد؛ و یکی آنکه نشریه حکومتی، لا جرم نمی تواند کاملاً آزاد باشد؛ که در دوران ما هم نبود؛ گو این که نشریات غیر حکومتی نیز!

به عبارت دیگر، نشریه حکومتی ناگزیر بار ملاحظات قدرت را باید بر دوش بکشد؛ و این ملاحظات پر است از حد و حدودهایی که باید رعایت شوند و فرقی نمی کند که امضای از زیر مطالب، من بزنم، یا آن که امروز سبزی یا قرمز می زند؛ به گمانم جناب علوی.

امای دوم نیز اینکه مطبوعه حکومتی داریم تا حکومتی. خوب کیهان نیز حکومتی است؛ اطلاعات هم هست؛ و خراسان؛ و این خراسان اما، جنس خاصی است.

خراسان همواره تلاش کرده است تا در میانه نشان دهد؛ و گاه البته موفق بوده، و گاه، نه. آن طور که من رصد کرده ام و می کنم، خراسان در میانه ایستاده، جز در برخی موارد. خراسان مطبوعه و موسسه بزرگی است و بزرگترین سامانه مطبوعاتی شرق ایران. خراسان هیچ گاه، به جز بر به هایی، از رشد باز نایستاده است؛ آبروی این دیار است در عرصه قلم و خبر و گزارش؛ و چه بزرگانی را در این دیار پروریده و پروازانیده به اقصای دور. از رندی شنیدم که دکتر کدکنی نیز در این باره به ملاحظاتی ملامتی، ذری دری سفته در باب دوات خراسان و نی های پروازیده از آن؛ که در اینجا گفتنی نیست. و دست مرزاد و خدایش بیمارزاد همان صادق تهرانی رانیز، که این نیک پی را، پی نهاد؛ و دیگران را که پس از او، در توفان های دهر، همچنان بر آن پی و ریشه، بار نهادند و تناورش ساختند و بر شاخ و ثمرش افزودند.

همین؛ به نظر من آنچه لازم بود، گفته آمد؛

خراسان لا جرم می تواند همچنان حکومتی بماند؛ همچنان کیهان نیز نباشد؛ و همچنان در میانه بایستد؛ حتی در روزهای واقعه!

ناصر آملی-دی ماه ۹۷.

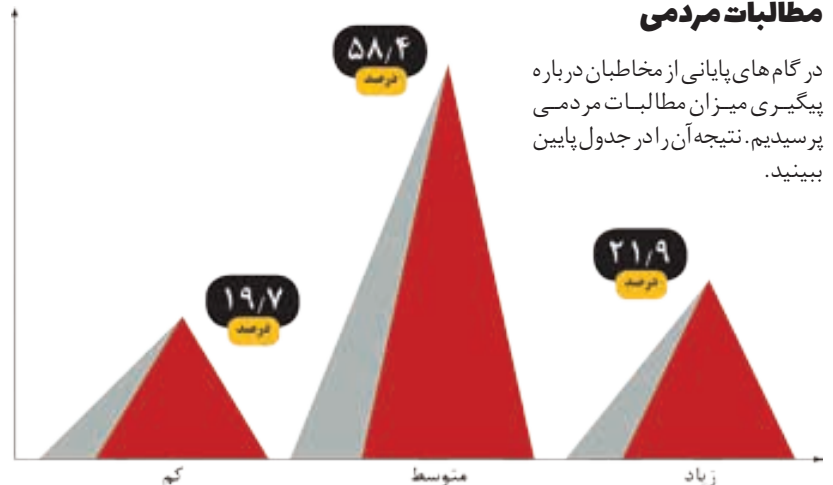
اسفند ۹۶	
جامع است	۴۱/۴۹ درصد
بهترین روزنامه محلی است	۲۴/۲۲
در دسترس است	۲۴/۲۲
اشتراک داریم	۱۷/۷۸

چرا خراسان؟

از مخاطبان مان پرسیدیم چرا روزنامه خراسان را انتخاب کردند؟ خیلی از آن ها در پاسخ گفتند که خراسان یک روزنامه جامع است که به همه موضوعات می پردازد و برای همه سنین مناسب است. نظرات افراد را در جدول پایین ببینید.

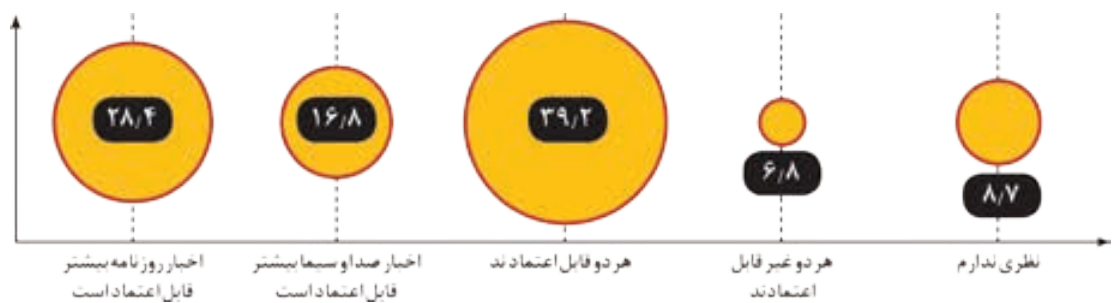
نمره مخاطبان به پیگیری مطالبات مردمی

در گام های پایانی از مخاطبان در باره پیگیری میزان مطالبات مردمی پرسیدیم. نتیجه آن را در جدول پایین ببینید.

روزنامه قابل اعتمادتر است یا فضای مجازی؟

از جامعه آماری مان پرسیدیم از نظر صحت مطالب به اخبار روزنامه بیشتر اعتماد دارند یا اخبار فضای مجازی؟ تعداد قابل توجهی در پاسخ گفتند به اخبار روزنامه اعتماد بیشتری دارند.

«خراسان»؛ آنچه بود؛ آنچه که باید باشد

ارائه شود، او دیگر برای اقناع خود، کمتر سراغ رسانه مکتوب دیگر، غیر از «خراسان» خواهد رفت. حتی شاید مخاطب برای مدت اندکی، به هر دلیل از خریدن روزنامه خراسان صرف نظر کرده و از طریق مطبوعات دیگر در جریان امور جاری جامعه قرار گیرد اما نهایتاً تجربه و سابقه نشان داده، مخاطبان قدیمی بار دیگر سراغ خراسان آمده و از این مطبوعه، جویای احوال جامعه شده اند. معتقدم اگر مسائل مالی روزنامه اجازه دهد و نشریات مکمل پژوهشی (در قالب همکاری تحریریه خراسان با مراکز علمی، فکری و فرهنگی) پایه عرصه مطبوعات استان بگذارند؛ بدیهی است که در مدت کوتاهی «خراسان» در عرصه های دانش و پژوهش، سرآمد رسانه های دیگر می شود. این مهم می تواند در چارچوب تعامل با استان قدس رضوی، حوزه علمیه خراسان، سازمان تبلیغات و حتی صدا و سیما می مرکز خراسان رضوی انجام گیرد. در جمع بندی این بحث، بنده به عنوان کسی که حتی یک روز از مطالعه «روزنامه خراسان» غافل نبوده و نیست، رمز موفقیت مطبوعات را در این سه نکته می دانم.

۱. حفظ ارزش های انقلاب اسلامی

۲. تولید محتوای به روز و عمیق

۳. افکار سنجی مخاطب و نوآوری متناسب با نیازهای روز

در نهایت از زحمات خالصانه و متعهدانه آقایان دکتر احدیان و برادر عزیزم علوی کمال تشکر را دارم و امیدوارم که همیشه و در همه حال خداوند یار و یاورشان باشد و به امید بهروزی تمام پرسنل خدمت روزنامه «خراسان».

مجید امامی|مدیر مسئول اسبق روزنامه خراسان

روزنامه «خراسان»، با چیزی حدود هفت دهه تجربه، یکی از رسانه های پر قدمت و پیر سابقه کشور مان است که تجربه نسل های مختلف روزنامه نگاری را بر شانه های خود دار دواز این حیث در عرصه رسانه های مکتوب کشور، میراثی ارز شمند به شمار می آید. اما رمز موفقیت این روزنامه

در طول سال های اخیر، به غیر از قدمت آن، به نوآوری های پی در پی در این رسانه مکتوب بر می گردد. در حوزه اطلاع رسانی و اخبار اختصاصی محتوایی غنی و نو به مخاطب ارائه می شود. چه در عرصه خراسان رضوی (با نگاه به دغدغه های مردم مشهد و استان)، چه در عرصه سیاست خارجی (خاصه با تحلیل های به روز و عمیق) و حتی در بخش اقتصادی (با تحلیل ها و اخبار این حوزه)، شاهد این رویکرد هستیم. از سویی، عکس های محوری صفحه نخستین روزنامه و تیترا اخبار همین صفحه با دقت فراوانی انتخاب می شود تا ویرترین روزنامه، مورد پسند و توجه مخاطبان قرار بگیرد. جلوگیری از اخبار صدا و سیما و عرصه های مجازی، شهامت در موضع گیری های صریح و عدالت خواهانه و از همه مهم تر، طرح مسائلی جذاب در ضمیمه «زندگی سلام» و در نهایت ترکیب مطالب و نگارش دقیق آن ها، به یک خروجی مطلوب می انجامد. نگاه حرفه ای در عرصه خبر، اطلاع رسانی و تحلیل باعث شده تا روزنامه غالباً (نه همیشه) رویکردی فراتر از یک جناح سیاسی داشته باشد. به باور نگارنده، در عرصه تولید محتوای رسانه ای، هر گاه نیازهای مخاطب دقیق تشخیص داده شود و به هنگام برای آن پاسخی نیکو، مختصر و مفید